?? Levněji topit ??

Pořiďte si kotel na dřevoplyn a tuhá paliva,
krbová kamna i s výměníkem.
Ekologické kotle na biomasu.
Možnost i plynových kotlů.
Jednoduchá obsluha a údržba.
Návratnost nákladů do 3-4 roky.
Montáž * Servis * Prodej
Plyn * Topení * Voda

Volejte Vodoinstalatérství, topenářství
Milan Šmíd
tel.: 604 404 211
Sadová 4
679 04 Adamov

NÁBYTEK HAVLÍK - KUCHYNĚ

Kuchyňské studio, Blansko,
Rožmitálova 30(za křižovatkou - směr ČD)

Po - Pá 9 - 17 hodin
telefon 602 560 661
www.nabytek-havlik.cz

Bílovický zpravodaj vydává zastupitelstvo obce Bílovice nad Svitavou
Redakce: na OÚ Vlasta Klevetová, tel.: 545 227 072, e-mail: klev@volny.cz
bilovice-nad-svitavou@volny.cz — http://www.bilovice-nad-svitavou.cz
Uzávěrka pro podání příspěvků do příštího čísla je ***20. 11. 2004***

Tisk a sazba Tiskárna Indra, Dolní Kounice, tel.. 546 421 285, 605 547 486

Bílovický zpravodaj

ZÁŘÍ 2004
Ročník XXIII/číslo 2 **CENA 5 Kč**
VYDÁVÁ ZASTUPITELSTVO OBCE BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Roční počet narozených dětí v Bílovicích nad Svitavou v uplynulých letech

1991	10	1996	16	2001	28
1992	11	1997	13	2002	29
1993	10	1998	20	2003	27
1994	15	1999	21	**2004 do 31. 8.**	**33**
1995	9	2000	23		

Počet úmrtí za rok se pohybuje od 24 do 33. Z uvedeného vyplývá, že od roku 2000 přestala obec Bílovice nad Svitavou vymírat přirozenou cestou.
Zastupitelstvo v roce 2003 rozšířilo kapacitu MŠ ze 75 dětí (3 třídy) na 101 dětí (4 třídy).
Od 1. září 2005 bude v MŠ otevřena další již 5 třída a počet navýšen na 120 dětí, stravovací kapacita se zvýší ze současných 115 na 140 jídel.

Rada obce

OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍM ROKEM 2003-2004 V MATEŘSKÉ ŠKOLE BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Dne 17. září 2003 byla otevřena 4. třída MŠ v přízemí budovy. O přijímání dětí do našich prostor je velký zájem. Důvodem je zvýšená výstavba domů a bytů v obci. Byla opět navýšena kapacita přijatých dětí na 90.
ZAMĚŘENÍ VÝCHOVY:

Rozvíjení dětské osobnosti jsme rozdělili do pěti podtémat:

1. Kdo jsem, odkud přicházím, kam patřím (dětská identita - to jsem já)
2. Pojď jsi se mnou hrát, jsi můj kamarád (dětské společenství)
3. Poznávám svět kolem sebe (dítě rozumí světu)
4. Chci pomáhat světu (aktivita dětí)
5. Chráním své zdraví (zdravý životní styl dítěte)

Předškoláci se mohli přihlásit do těchto kroužků - UČÍME SE ANGLICKY, HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU. Dětem ve věku od 3 do 6 let byl nabídnut ještě kroužek ANGLIČTINY, který probíhal za spolupráce rodičů.

V tomto školním roce jsme vytvořili věkově smíšené třídy od tříletých až po šestileté děti. Na přání rodičů jsme zařazovali do jedné třídy např. sourozence nebo kamarády. Tento způsob se nám osvědčil a budeme v něm pokračovat i v příštím období. Zvláště nově přijatým klukům a holčičkám při adaptaci na nové prostředí toto věkové složení dětí vyhovovalo - starší byly příkladem pro malé a rády mladším kamarádům pomáhaly.

Naším cílem bylo MŠ rodičům více ,,otevřít ", umožnit jim účast nejen při adaptačním pobytu, ale i při každodenní docházce dítěte.

Jakými prostředky jsme rozvíjeli spolupráci rodiny a školky?

a) Na třídních informativních schůzkách jsme je seznamovali s výchovným stylem a koncepcí MŠ, na nástěnkách jsme vystavovali výtvory a informovali rodiče o činnosti dětí. Největší váhu však měly vzájemné rozhovory.

b) Za spolupráce rodičů jsme připravili PODZIMNÍ VÝSTAVU VÝTVORŮ Z PŘÍRODNIN, dále DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ - rodiče a děti vyráběli v MŠ velikonoční ozdoby, ke DNI DĚTÍ jsme pozvali také rodiče na školní zahradu, aby pomáhali svým nejmenším plnit pohybové úkoly, které jsme motivovali pohádkou ,,O perníkové chaloupce".

c) Věnovali jsme pozornost společné přípravě předškolákůdo ZŠ - nabídli jsme rodičům tzv. EDUKATIVNĚ STIMULAČNÍ SKUPINY, kdy docházeli za dětmi odpoledne do tříd a pomáhali plnit úkoly, které jim p. uč. hravou formou poskytovala.

d) Zpětnou vazbou jsme si ověřovali, jak jsou rodiče s provozem a průběhem činností spokojeni.

Chválíme a děkujeme rodičům za účast na společných akcích, za pomoc při opravách hraček a pomůcek pro děti i za sponzorské dary, které jim darovali.

KULTURNÍ AKCE PRO DĚTI A SPORTOVNÍ VYŽITÍ V II.POLOVINĚ ŠK. ROK

Příjemným zpestřením i doplněním nálady byly návštěvy v DIVADLE RADOST a DIVADLE B. POLÍVKY v Brně. Také do naší školičky přijížděli různí umělci - herci, zpěváci, kouzelník. Tyto akce jsme zařazovali především v zimním období.

Na jaře jsme se snažili vylepšit prostředí na školní zahradě pro pohybové aktivity. Nakoupili jsme lana, provazové žebříky i houpačky. Chlapci i děvčata s radostí přijali nové koloběžky, nákladní auta a pomůcky na pískoviště. Do budoucna máme před sebou ještě opravy pískoviště.

Naši školní zahradu nám mohou z okolních školek jen závidět. Dává dostatek prostoru pro nejrůznější aktivity. Naši nejmenší tam mají vytvořené koutky pro individuální činnosti a jsme rádi, že máme dostatek stromů a keřů. Všichni společně jsme přivítali v těchto prostorách i nafukovací atrakci - SKÁKACÍ HRAD. Společně s rodiči jsme zde oslavili DEN DĚTÍ.

U dětí byly oblíbené i výlety. Předškoláci navštívili jako každoročně rodinu Liškových v Řícmanicích, kteří chovají koně. Na závěr školního roku jsme uskutečnili polodenní výlet do WESTERNOVÉHO MĚSTEČKA, které je v Boskovicích.

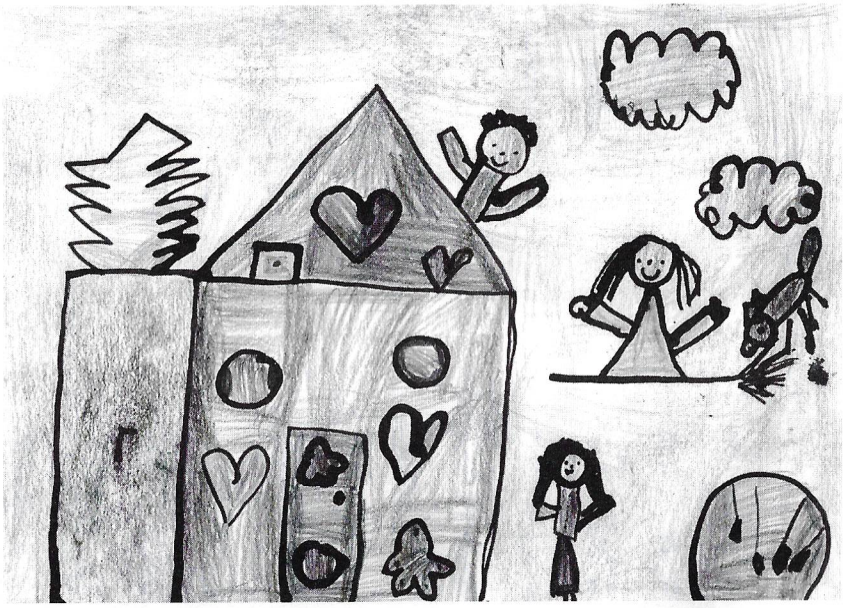

Standa Hodeček, 6. roků

V měsíci březnu proběhl ZÁPIS DĚTÍ DO MŠ NA ŠKOLNÍ ROK 2004 - 2005. Zapsat děti nebo pouze prohlédnout si vnitřní prostory budovy přišlo celkem 31 dětí a jejich rodičů.

Naši budovu opustilo na konci června 21 předškoláků, kteří od 1. září 2004 budou navštěvovat základní školu. Přejeme jim hodně úspěchů!

Nadále zůstává 69 dětí a 31 nových příjmeme. Z těchto čísel vyplývá, že pro šk.rok 2004 - 2005 jsme opět navýšili kapacitu přijatých dětí na 100.

I nadále se budeme snažit vytvářet v předškolním zařízení pozitivní klima. Co si více přát, než aby se klukům a holčičkám ve školce líbilo a každý den se těšily na chvíle strávené mezi kamarády!

Zapsala Jiřina Šubrtová

JAK JSME OSLAVILI DEN DĚTÍ

Na 28. května jsme si naplánovali oslavu Dne dětí v MŠ. Jen aby bylo dobré počasí!

V pátek ráno se stalo něco zvláštního. Na školní zahradě, v chatě, kde míváme koloběžky a hračky, se objevila ježibaba se svým dědkem. Přiletěla na koštěti, které se jí rozbilo a proto nemohla cestovat dál. Vyhrožovala, že zde zůstane, jestli jí děti nepřinesou z lesa nové košťátko.

A tak se každá třída vydala jiným směrem, aby cestou plnila různé úkoly a nakonec vyrobila v lese koště, na kterém by mohla ježibaba odletět pryč z naší školní chatky.

Jenže babě se u nás zalíbilo a nemínila školku opustit. Dokonce si na školní zahradě připravila pro děti úkoly, které musely odpoledne společně se svými rodiči plnit. Kdo splnil všechny nástrahy a nebál se přiblížit k obydlí ježibaby, dostal balíček plný sladkostí.

Teprve pozdě odpoledne, až odcházeli poslední rodiče se svými dětmi domů, rozhodla se i ježibaba, že školku opustí.

Zůstaly zde jen děti, které půjdou po prázdninách do 1. třídy. Opekli jsme si špekáčky, podívali jsme se na páteční „Arabelu" a po nutné večerní hygieně, nad kterou nedohlížely maminky, ale paní učitelky, hajdy na kutě!

Děti byly nadšené. Vždyť ještě nikdy nespaly ve školce přes noc. V noci je školka úplně jiná. Tajemná, nezvykle tichá.

A tak skončil den plný pohádkových bytostí, radosti a smíchu, kdy si všichni zaměstnenci MŠ mohli říct: „A stálo to za to!"

Zapsala Romana Sedláková

HISTORIE OCHOTNICKÉHO DIVADLA A KULTURNÍ ŽIVOT V BÍLOVICÍCH NAD SVITAVOU.

DIVADLO

Události v naší republice označované jako Pražské jaro 1968 se v naší obci na poli kultury neprojevily žádnými vzrušenými diskusemi. I divadlo mlčelo. Jeho činnost byla již v té době skromná.

4. července 1968 se divadelní ochotníci a přátelé i významní představitelé kulturního života z Brna a z Bratislavy v brněnském krematoriu rozloučili s českou operní pěvkyní Hanou Kramperovou.. Pěvkyně, jako členka společnosti ředitele Jeřábka, se stala pilířem nově ustanoveného Slovenského národního divadla. Od slavnostního představení 2.3. 1920 byla po několik let primadonou této scény jako vynikající interpretka českého repertoáru i L.Janáčka, tak i repertoáru světového. V Bratislavě byla předtím opera maďarská a německá. H.Kramperová měla vynikající zkušenosti z doby působení v Záhřehu a Lublani.

Nově vzniklá situace umožnila, aby se Kamila Poláčková - Kramperová, celým svým elánem dala do příprav oslav 28.října 1918 - 1968 - 50 let samostatného československého státu. Hudební a zpěvní spolupráce - učitel J. Veselý a P. Vojtěch Hebelka. Osvětlení a náročné promítání měl Š. Gelnar. A celá řada zkušených účinkujících přednesla velmi náročné ukázky od našich autorů.- Do náročných a radostných příprav krutě zasáhl 21. srpen 1968! Obsazení re-

publiky vojsky Sovětského svazu a Varšavské smlouvy! Na události v následujícím období si jistě spousta občanů pamatuje. I za této situace, nejen v Bílovicích, se konala slavnostní shromáždění občanů. Do posledního místa byl obsazen 27. října 1968 sál Sokolovny. V úvodním projevu, o významu 28. října 1918, promluvil předseda MNV A. Hudec. Smíšený sbor pod vedením P. V. Hebelky, přednesl od B. Smetany "Českou píseň", první a čtvrtou část:

- Píseň česká slavně znívá, Píseň česká srdce jímá
v chrámu páně, když se zpívá ... Brzy proudí brzy hřímá
Nejvřeleji ale znívá, lásku k vlasti když rozehřívá.

Potom následovalo pásmo básní, zpěvu, prózy, dramatických ukázek a hudby. Pí.Helena Kozlová zpívala chorál - Svatý Václave -, V.Ruta četl ukázku z díla mistra Jana Husi: Věrným Čechóm, epištola v žaláři psaná, J.Veselý zpíval píseň - Při řekách babylonských od A.Dvořáka. F.Kalod přednesl ukázku z díla - Na Bílé hoře v noci k 9.listopadu 1620 - autora J.S. Machara. K.Kramperová četla ukázku z díla Kšaft umírající matky jednoty bratrské, od J.A. Komenského. V klavírním podání B.Khunové Cansonetta autora J.L.Dusíka. J.Menšík ukázku z díla - Rozprava na obranu jazyka slovanského - od B.Balbína. V.Ruta a ing. K.Frýza a F.Kalod provedli ukázku z Tyrolských elegií, od K.Havlíčka Borovského. Scénku z Tvrdohlavé ženy, J. K. Tyla předvedli V. Ruta a ing.K.Frýza.Píseň B. Smetany - Nekamenujte proroky -, přednesl J.Veselý. Ing.K.Frýza přednesl báseň J.Nerudy - Moje barva červená a bílá -. Z českých tanců - polka A moll, Bedřicha Smetany zazněla v provedení B.Khunové. Manifest českých spisovatelů z 19. května 1917 četl F.Kalod. Pan M.Procházka četl Zákon ze dne 28. října 1918 o zřízení samostatného státu československého.

„Lucerna" 1968. Z leva: A. Moser, V. Ondrůj, O. Uhrová-Havlíčková, Dr. Kartous, H. Krejčí-Brzobohatá, A. Polák.

V druhé části programu V.Ruta recitoval báseň V.Dyka - Na uvítanou 1918. J.Bílek recitoval báseň S.K.Neumanna - 28.říjen 1918. K.Kramperová četla ukázku z díla K.Čapka - Hovory s T.G.Masarykem. Ukázku z díla V.Nezvala - Tři smuteční básně k úmrtí T.G.M. recitoval ing.K.Frýza. Z díla - Torso naděje-, "Praze", autora F.Halase recitoval V.Ruta. Z díla - Každý se bojí o svou kůži - S.K.Neumanna, četla K.Kramperová.Dopis děvčete z Ostrého Grůně - Okupace- četla L.Holá.V klavírním provedení B.Khunové zazněla skladba - Předtucha od L.Janáčka. Báseň V.Dyka Země mluví recitovala K.Kramperová. V provedení J.Veselého opět Chorál Svatý Václave a na závěr slavnostního shromáždění sbor a účastníci shromáždění zazpívali hymny - Kde domov můj a Nad Tatrou se blýská. Všichni účinkující byli odměněni bouřlivým potleskem a pí. Kamila Poláčková - Kramperová velkou kyticí rudých růží. I když rozrušeni, přesto se shromáždění účastníci v klidu rozešli do svých domovů.

V rámci oslav 50. výročí Československé republiky připravil kulturní odbor Československé strany socialistické v Bílovicích nad Svitavou za spoluúčinkování místních ochotníků divadelní hru A.Jiráska "Lucerna" v režii A.Novotného. Výprava scény E.Šafránek, hudba:J.Šrubař, zvuk- P.Matal. Světla Š.Gelnar, tance K.Kramperová, nápověda Z.Jarošová st., paruky V.Kala. Slavnostní projev a průvodní slovo M.Procházka. Osoby a obsazení : Kněžna - O.Havlíčková; Dvořan - Dr.V.Dartous. Vrchní - A.Moser; Mlynář - ing. K.Frýza. Jeho bába - K. Kramperová. Hanička - Z.Jarošová. Zajíček - učitelský mládenec - V.Kala. Braha sekerník - A.Slaný. Šumaři : Zima - M.Strnádek, Sejtko - B.Tomášek, Klásek - B.Doležal. Klásková - J.Hauerová. Vodníci: Michal - P.Križan, Ivan - F.Kalod st., Pan Franc - V.Ondrůj. Mušketýr - M.Příborský. Žán služebník - A.Polák. Komorná - H.Krejčí. Rychnáři : Kroužilka - J.Horský, Votruba - S.Tomášek. A celá řada dalších nejmenovaných jako lesní panny, družice i Hejkal kterého ztvárnil L.Trnka. Masky S.Kartous. Představení se konala 14. a 15. prosince 1968.

V roce 1969 sehrál dramatický kroužek JUVENY vynikající veselohru, která slavila velký úspěch na scéně Národních divadla v Praze v r. 1960 s Rudolfem Hrušínským. - Jeppe z Vršku. Autor Ludwig Holberg je nazýván "Moliér Severu"(1684-1754) Divadelní hra, je příběhem o nikdy nekončící touze člověka sejít z prašné cesty všednosti ke svěžím pramenům radosti a naplnění vlastního života. Klasická dánská veselohra o napáleném sedlákovi, hloupém mazavkovi, kterému vládne přísná manželka. Jeho poklidný život se však jednoho dne nepochopitelně promění. Když tři podaření šlechtici - baron, kníže a hrabě rozpoutají bláznivé situace, jejichž hlavním hrdinou je právě bodrý selský hňup. Komedie o úmyslné záměně života prostého a nepřízní osudu (a svou ženou) pronásledovaného sedláka Jeppeho za šlechtice. A také o následcích, které tato záměna přinese Jeppemu i jeho strůjcům. Tak uváděl Pavel Severa na forbíně divadelní představení.Režie se ujala Anna Skoupá. Výprava: O.Treutner a J.Skoupý ml. Světla - Š.Gelnar. Hudbu od J.F.Fischera obstaral P.Matal. Líčení a úprava vlásenek V.Kala. Nápověda Z.Jarošová st. Osoby a obsazení : Jeppe z Vršku - B.Zlámal. Nila, jeho žena - J.Hauerová. Baron - ing.K.Frýza. Kristián - O.Treutner. Frederik - F.Krčmář, správce zámku - J.Svoboda, Jakub, hostinský - P.Malenda. Bětka, žena správce - L.Gottwaldová. Kostelník - Z.Olejníček. V divadelních kruzích je u nás hra známá, ale málo uváděná. Je to spíše benefiční hra o zdravém selském rozumu a filozofii všedního dne. Jedná se o anekdotu, která s sebou logicky nese rizika absence dramatických konfliktů. Jak bylo patrné, hry se ujal velmi sympatickým a přirozeným představitelem Jeppeho - Bolek Zlámal. Důležité je také zmínit, že jedinou

„Jeppe z Vršku" 1969.
Z leva: Pavel Malenda, Jara Svoboda, Karel Frýza, Jarka Hauerová,
Bolek Zlámal, Lída Gottwaldová, Olin Treutner, klečící - František Krčmář.

hlavní rolí je právě Jeppe. Ostatní postavy mají za úkol přihrávat a sloužit věci. Baron a jeho lidé se baví Jeppovou nevědomostí. Představení se hrálo 7. a 8. června 1969 v Sokolovně. - Jeppe z Vršku - 11. 4. 2003 se konala premiéra v Městském divadle v Mostě. V současné době hru uvádí společnost Josefa Dvořáka v „Divadle U hasičů" v Praze a v Divadle Jiřího Grosmanna. Velmi úspěšně! Norskou komedii volně upravil Josef Dvořák a Miloš Horanský. Mé poděkování patří panu ing. Karlu Frýzovi za obstarání podkladů o této hře. Mám na toto představení velmi hezké vzpomínky, rovněž tak i představitelé rolí. Je to již déle jak třicet let a co je vlastně pravý obsah hry : Příběh o smolaři, paroháči a ochlastovi?? Nebo o fantastovi, který se vysmál jámě co mu jiní kopali! Oboje! Ale podstatné se dokáže z paměti vytratit v porovnání s div. hrami, které se opakují. Jen veselé příhody - ty zůstávají.

Pokračování příště *Vlastislav Kala*

BLAHOPŘÁNÍ A DÍKY DIVADELNÍMU SOUBORU BOTA

Když v září minulého roku paní Jana Skoupá a pan Mgr. David Ondruš rekapitulovali a plánovali další činnost souboru, tak lze konstatovat, že se souboru podařilo splnit očekávání věrných diváků.

Divadelní hra - pohádka pro dospělé - "Dalskabáty, hříšná ves aneb zapomenutý čert" autora Jana Drdy (1915-1970) se setkala s velkým ohlasem. Obě představení 17. a 18. dubna 2004 byla zcela vyprodaná! Divadelní hra vznikla v šedesátých letech a autoru se vytýkalo, že je dlouhá. Po přímém televizním přenosu z Vinohradského divadla v Praze a pak uvedením v Brně v divadle "Bří Mrštíků" se hry uchopil s velkou odvahou amatérský divadelní soubor vojenské posádky v Ořechově u Brna. Hra byla přihlášena na Armádní festival divadelní amatérské tvorby. Konal se v Čáslavi, při příležitosti 15. výročí osvobození republiky. Mohu prozradit, že z premiéry v Ořechově jsme znali jen dvě jednání, tak v Čáslavi na dobu konání Festivalu byla v předprodeji vyprodána celá dvě představení. Hra byla jedinou veselohrou na Festivalu a také zvítězila, hlavně u diváků. Abychom ale vše tak dokonale zvládli, byli jsme pro nastudování uvolňováni z vojenských povinností. Jako vítězné představení se ještě jednou opakovalo.

Hra dává možnosti improvizace. Jiná byla v roce 1960 a jiná samozřejmě v provedení souboru BOTA v roce 2004. Všestrannou tvůrčí invenci paní Jany Skoupé lze opravdu obdivovat! Spousta věrných diváků navštěvuje obě představení a doufám, že poznali pohotovost v improvizaci Davida Ondruše a Víta Chromka při druhém představení. Toho lze dokázat dokonalou znalostí textu i svých jevištních partnerů a charakteru postavy. Ochotnické soubory se vždy snaží dát k sobě takové představitele, aby byl úspěch zaručen. Např. Ivo Hažmuk a Lucie Pištěková, Michal Káňa a Monika Paseková. Herecké proměny Hany Kratinové každým divadelním představením zlepšují stejně jako výkony Jiřího Štancla, Pavla Drlíka, Martina Šeráka, Jana Potroka a dalších členů souboru. Ano, celá parta souboru žije pro divadlo a mají zájem se nejen odreagovat od osobních starostí, ale také pobavit obecenstvo.

V celé řadě představení se setkáváme s poetickými texty písní paní Ludmily Skoupé. Velmi dobře ladí i s novým hudebním tělesem, které divadelní představení odpausírují od mluveného slova.

Velice milé bylo v měsíci červnu v závěru školního roku uvedení pohádky od paní Jany Skoupé "Princezna na hrášku". Rozjásané dětské oči a pohoda, která dýchala z celého představení, byla odměnou všem účinkujícím. Takové pohádky mají u dětského publika i v dnešní přetechnizované době dokonalý úspěch. V čase, kdy budeme číst tyto řádky, věřím, že členové souboru BOTA načerpali nové síly a můžeme se těšit na další divadelní představení v nové sezoně. Jistě, je stále co vylepšovat, ale jsem věrný a spokojený divák -

Vladislav Kala

BACH's

Děkuji všem zpěvákům „Bílovického Amatérského Chrámového sboru" za jejich práci, čas a veliké úsilí věnované naší činnosti v uplynulém školním roce. Nyní po zasloužených prázdninách opět začínáme již od středy 11.srpna velmi intenzivně zkoušet na naše další vystoupení a koncerty.

První koncert se uskuteční buď koncem září, či začátkem října v kostele v Bílovicích a pravděpodobně také v Brně - Husovicích. Přesné termíny konání těchto koncertů budou včas zveřejněny jako vždy pomocí plakátů, pozvánek, zpravodaje TKR i na našich internetových stránkách.

Zkoušky nyní probíhají v zavedených termínech, a to každou neděli v 11.00 a každou středu v 18.30 - vždy ve velkém sále bílovické fary.

Velice prosím všechny další zájemce o sborové zpívání, aby se v žádném případě nestyděli, nebáli, a přišli na některou z našich zkoušek.

Stále potřebujeme nové zpěváky všech věkových a hlasových kategorií!!!

Všechny tyto i další informace viz naše stránky na internetu na adrese: www.bilovicky-sbor.tk, zpravodaj TKR, popřípadě na telefonních číslech 545 227 154 nebo 604 105 003 - B. Tomáš.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat všem zpěvákům za jejich hlasy a trpělivost, a také všem ostatním pomocným silám, bez nichž by naše činnost nebyla v žádném případě možná.

Nejde na tomto místě všechny tyto lidi vyjmenovat, ale myslím, že všichni budou vědět, koho tím myslím. Děkuji.

Bronislav TOMÁŠ

Text pod fotografii: Pěvecký sbor BACH´s na květnovém víkendovém soustředění v hotelu Otakar u Bystrého u Poličky. Foto: Karel Ryšavý

„STARÁ POŠTA"

Dnes obytný dům č. 78 v této budově sídlil poštovní úřad od svého zřízení v roce 1904 až do roku 1932, kdy se přestěhoval do Obecního domu na Komenského ulici, kde je dosud.

Povšimněte si nosičů izolátorů na levém rohu budovy.

Svědčí o tom, že v budově bylo i telegrafní spojení - tehdy nejrychlejší pojítko. Do zřízení pošty jím disponovala pouze železniční stanice.

(Snímek je převzat z Kalovy Obecní kroniky a je z 20. let 20. století).

TÍSŇOVÉ VOLÁNÍ

HASIČI	150	OBECNÍ POLICIE	545 227 851
ZÁCHRANNÁ SLUŽBA	155	POLICIE	158

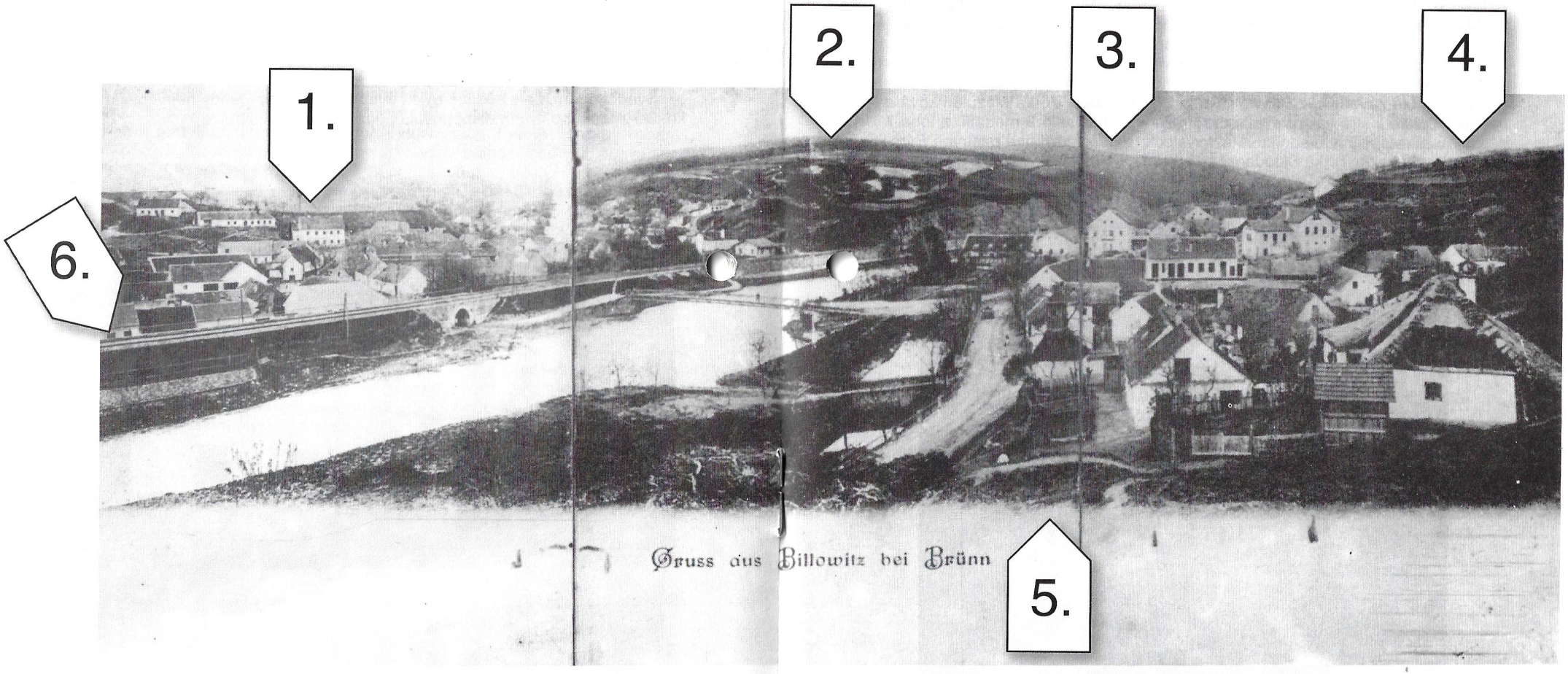

Doplňující a vysvětlující text ke staré pohlednici

Jedna ze starých skládaček byla vlastně malým leporelem, které dvojím přeložením získalo velikost pohlednice a mohlo se pohodlně vsunout do poštovní schránky.

Pro snadnější orientaci v Bílovicích, jak vypadaly před stoletím, nám poslouží několik šipek s číslicemi:

1) Pošta (Dnes obytný dům č. p. 78 na Tyršově ulici).

2) Obecní les, na jehož prostoře vznikala po vykácení první políčka - polanky. Ta si pronajímali k obdělávání dělníci, dojíždějící do brněnských továren. Jejich ženy zde pěstovaly brambory a jiné plodiny k vylepšení sociální situace rodiny. Celé návrší tak dostalo název Polanka a podle něj i dnešní sídliště.

3) Julinkův mlýn využil již v roce 1908 vodní turbinu k výrobě elektrické energie, a tak Bílovice patřily k prvním elektrifikovaným obcím s veřejným osvětlením. V roce 1909 totiž obec umístila „na kandelábrech" - jak praví dobový zápis - padesát žárovek.

4) Táborské návrší (na něm dnes Jarošova vila).

5) Kaplička. Protože tehdy ještě nebyl v Bílovicích kostel, byla na její střeše dřevěná zvonička, ze které se třikrát denně zvonilo „klekání". Zvon také oznamoval umrtí spoluobčanů a v případě živelních pohrom burcoval obyvatele k pomoci postiženým.

6) Sál za Obecní hospodou - kulturní dům. Tehdy to byla také tělocvična, předchůdkyně dnešní sokolovny.

MEDAILE Z MISTROVSTVÍ EVROPY MÍŘÍ DO BÍLOVIC

SPORT

Ve dnech 16. - 20. 6. 2004 se v Kišiněvě (Moldávie) konalo žákovské Mistrovství Evropy v rádiovém orientačním běhu. Do družstva České republiky se nominovali i tři závodníci z Bílovic - Terka Skládanková, Věrka Mezuláníková a Jenda Vlček. V ostré konkurenci naše družstvo vybojovalo 9 medailí, z toho 7 zásluhou bílovických závodníků. Mezi výsledky zvláště září titul mistryně Evropy, který si přivezla Terka Skládanková a bronzová medaile Věrky Mezuláníkové.

Terka Skládanková, mistryně Evropy v rádiovém orientačním běhu v kat. W-15

Obě děvčata se věnují rádiovému orientačnímu běhu od svých osmi let. Patří mezi první bílovické závodníky - členy oddílu SK RADIOSPORT Bílovice nad Svitavou. V jejich medailích je proto zúročena i dlouholetá práce všech trenérů oddílu.

Iva Marečková

5th European Youth ARDF Championships
80 m Competition results
Date: 19.06.2004
Moldova, Kishinev
Category W-15 Team

Place	Surname, Name	Team	No	Result	TR
1	Mezulanikova Vera	CZ1	12	1:37:44	8
	Dundrova Lucie	CZ1	13		
	Wurzelova Hana	CZ1	15		
2	Belova Margarita	RUS2	37	1:42:04	8
	Pukalova Ljudmila	RUS2	39		
	Dmitrievskaja Evgenia	RUS2	38		
3	Skladankova Tereza	CZ2	14	1:49:09	8
	Mysliveckova Zuzana	CZ2	16		
	Samkova Teresa	CZ2	11		
4	Termikan Larisa	MD1	50	1:54:47	8
	Bondarenko Alexandra	MD1	51		
5	Sokolikova Svetlana	RUS1	36	1:55:17	8
	Kovalkova Anna	RUS1	35		
	Burjakova Anita	RUS1	34		
6	Panteleimonyuk Irina	UKR1	25	2:03:30	8
	Bogdanova Olga	UKR1	27		
	Muzychuk Inna	UKR1	26		
7	Efremov Ecaterina	MD2	41	2:58:29	3
	Leonte Veronica	MD2	40		

International Jury Chairman
Panayot Danev
Secretar Vladimir Hudeaev Jr.

5th European Youth ARDF Championships
80 m Competition results
Date: 19.06.2004
Moldova, Kishinev
Category W-15 Individual

Place	Surname, Name	Team	No	Result	TR
1	Skladankova Tereza	CZ2	14	0:42:36	4
2	Termikan Larisa	MD1	50	0:44:52	4
3	Mezulanikova Vera	CZ1	12	0:45:24	4
4	Belova Margarita	RUS2	37	0:46:10	4
5	Sokolikova Svetlana	RUS1	36	0:51:34	4

6	Dundrova Lucie	CZ1	13	0:52:20	4
7	Wurzelova Hana	CZ1	15	0:55:47	4
8	Pukalova Ljudmila	RUS2	39	0:55:54	4
9	Srutova Pavla	Ind-CZ	18	0:57:02	4
10	Dmitrievskaja Evgenia	RUS2	38	0:58:41	4
11	Panteleimonyuk Irina	UKR1	25	1:01:35	4
12	Bogdanova Olga	UKR1	27	1:01:55	4
13	Kovalkova Anna	RUS1	35	1:03:43	4
14	Karolina Wildhirt	PL	2	1:06:07	4
15	Mysliveckova Zuzana	CZ2	16	1:06:33	4
16	Samkova Teresa	CZ2	11	1:07:17	4
17	Bondarenko Alexandra	MD1	51	1:09:53	4
18	Muzychuk Inna	UKR1	26	1:11:04	4
19	Burjakova Anita	RUS1	34	1:17:45	4
20	Vlas Maria	MD2	42	1:50:27	4
21	Efremov Ecaterina	MD2	41	1:35:37	2
22	Leonte Veronica	MD2	40	1:22:52	1

International Jury Chairman
Panayot Danev
Secretary Vladimir Hudeaev Jr.

Brzy po příjezdu české výpravy z Mistrovství Evropy domů jsem požádala Terezku Skládankovou, nyní úřadující žákovskou mistryni Evropy, aby popsala své zažitky a dojmy z šampionátu.

Odjížděli jsme v úterý 15.6. od Ústředního hřbitova - jak vhodně zvolené místo. Naše reprezentace měla pronajatý celý autobus jen pro sebe.
Původně oznamovaná délka cesty byla 24 hodin. V autobuse nám řekli, že když pojedem 30 hodin, budem rádi. Nakonec jsme jeli nějakých 35 hodin nejmíň.

Cesta byla únavná, zničující a vysilující. V autobuse jsme si jen těžko představovali, že ještě někdy poběžíme závod.

Po cestě jsme potkali jen samé "hodné a ochotné" celníky. Na maďarsko-rumunských hranicích nás vzbudili jen proto, aby si od nás vzali pasy (vzbudili celý autobus chudáků dětí...). Na rumunsko-moldavských to bylo ještě horší. Rumuni si dali hodinu padla akorát, když jsme přijeli (prý střídání stráží...) a Moldavci nás tam vůbec nechtěli pustit - děti do 18 let prý musí mít od rodičů povolení o vycestování ze země nebo do ní... Na těchhle hranicích jsme byli asi 4 hodiny nejmíň a nepustili nás ani na záchod (teda kdo by stál o jejich díru v zemi...ale stejně...).

Konečně jsme dorazili do Kišiněva a mohli se vyspat v posteli a ne na sedačce autobusu. Pokoje byly celkem malé s velmi depresivními tapetami.
První den šampionátu byl odpočinkový. Na programu bylo zahájení, exkurze v ruštině a angličtině a trénink. Den jsme začali snídaní. Ne že by nám chutnala, ale něco jsme sníst museli. Také na nás čekalo slavnostní zahájení. Hrozně moc dlouhých přednesů v ruštině, strašné vedro a ubíjející nuda.

Závodníci měli od trenérů odlišný program. Nás mladší nacpali do jednoho autobusu s takovou starší paní, co na nás hodinu cesty tam a hodinu zpátky mluvila výhradně rusky. Prý se na začátku ptala, jestli všichni umí rusky, nebo jestli má mluvit i anglicky, ale patrně rusky, takže to mělo "velkou" odezvu.

Exkurze byla relativně zajímavá, ale šílený poustevník, kterého jsme šli navštívit, z nás radost očividně neměl.

Večer byl ještě trénink. Velmi zajímavý. Zjistili jsme, že Moldavci neumějí postavit dvoumetrovou lišku a mnohé další znalosti také postrádají. Trenéři (Marcela a Míra) to skoro nepřežili, a tak jsme radši trénink opustili.
Druhý den přišel všemi obávaný dvoumetr.

Snídaně nám stejně jako včera moc na optimisnu nepřidala - všechna jídla byla jako obvykle velmi nejedlá. Česká výprava byla jediná, která si nechala přinést a následně odnést všechno jídlo.

Po několikerých kontrolách jsme všichni nasedli do autobusu a započali hodinovou cestu na start.

Musím říct, že před startem jsem byla značně nervózní. Trenérovy plány jako první kontrola v 8.min. se nevyvedly a první kontrolu jsem brala ve 20. Ale další postupy už byly do čtverce po cestách, takže úplně v klidu... Na poslední kontrole jsem se špatně zorientovala v mapě a do cíle jsem běžela půl hodiny. Moje morálka byla na dně, naštěstí jsem v pravý čas narazila na cíl. Doběhem jsem přišla o první místo. Nakonec jsem s časem 90 minut skončila osmá.

Závod jsme všichni přežili ve zdraví a těšili se na osmdesátku. Oběd a večeři jsme už tradičně nejedli a šli brzo spát.

Třetí den začínal pozitivněji. Přece jenom na osmdesátku se všichni těší víc než na dvoumetr. Mě teda drsně bolely nohy, a tak jsem se musela jít nejmíň dvakrát rozcvičovat.

Tento závod jsem chtěla odběhnout co nejlíp, abych nezkazila výsledek ostatním spolubojovníkům. Osmdesátka je hlavně o rychlém běhu a na to já zrovna nejsem.

Oproti včerejšku byla zima, zataženo, v noci pršelo a tím pádem nebylo dusno. Byl krásný vzduch a dobře se dýchalo. Byla jsem mnohem nervóznější než před prvním závodem.

Jakmile jsem vyběhla, bylo mi jasné, že tenhle závod se mi líbí. Pěkně se mi běželo a říkala jsem si, že by to nemuselo být tak hrozné. Mezičasy i dohledávky v pohodě, byla jsem se závodem spokojená. Do cíle jsem dosprintovala ve skvělé náladě.

Trenérka Marcela mě v cíli ještě nečekala. Startovala jsem poslední z družstva, ale doběhla jsem druhá. Už to vypadalo pěkně, ale nedělala jsem si žádné iluze. Za chvíli dosprintovala Věra Mezuláníková. Myslela jsem, že mě předběhla, ale byla tři minuty za mnou. Byla jsem ještě pořád první a Věra druhá. Postupně dobíhaly další a další soupeřky včetně Rusek a našich. Mezi mě a Věru se vecpala Moldavka. Lidi pořád ubývali a najednou jsem byla první. A Věra zůstala třetí. Hned dvojitý úspěch pro náš oddíl i pro výpravu.

Kluci si ale taky nevedli špatně. Největší naděje jsme vkládali do Marka Myslivečka z Prahy. Když měl už asi jenom minutu do prvního průběžného místa, začali jsme být nervózní. Z plných plic jsme zařvali do lesa :"Marku!!!!" A hned jak náš pokřik utichl, zaslechli jsme lámání větví a z lesa vyběhl Marek. Na první místo to stihl a už tam zůstal.

Byl to skvělý závod a překonal všechny naše prozatímní negativní dojmy. Získali jsme 3 zlata, z toho dvě individuální. Celkem jsme domů dovezli 9 medailí, z toho sedm medailí připadlo právě na náš bílovický oddíl. Byl to skvělý úspěch, který nikdo nečekal.

Po večerním slavnostním vyhlášení výsledků jsme ještě absolvovali diskotéku a pořádně jsme si to užili.

Poslední, čtvrtý den jsme jenom zabalili všechny věci, odnesli je do autobusu, rozloučili se s novými přáteli a vydali se na dlouhou cestu domů. Na hranicích šlo všechno hladce, asi se nás už chtěli zbavit.

Já jsem většinu cesty prospala. Jak jsme dojeli do České republiky, na první benzince nám trenéři koupili dvě lahve a noví mistři Evropy si bouchli ,,šampáňo". Šlo několikero kol a pili všichni.

To už bylo domů kousek a nálada se s každým metrem zlepšovala. My z Bílovic jsme to měli nejblíž, vůbec nezávidím našim kamarádům z Chebu. My jsme byli šťastní, že už jsme doma, můžeme se pohodlně vyspat, dobře se najíst a pochlubit se svými úspěchy.

Příští rok postupujeme do vyšší kategorie, tak to bylo naše poslední žákovské mistrovství a myslím, že jsme se rozloučili se ctí.

Tereza Skládanková

KONDIČNÍ CVIČENÍ

vedené rehabilitační sestrou Jitkou Cívkovou zahajuje již 10. ročník.
Cvičí se každou středu ve školní tělocvičně od 15 hodin.
Nové cvičence - ŽENY I MUŽE - rádi přivítáme.

STALO SE V BÍLOVICÍCH . . .

... před sto lety - 1904

- Bílovice měly 210 domů a v nich 1200 stálých obyvatel. Starostou byl Václav Taranza. V létě přibylo 180 rodin na letní byt. Všechny světničky byly obsazeny. Děti domácích se obvykle stěhovaly na půdu.
- Od 1. dubna byl zřízen v místě poštovní úřad v č. 78 (na Tyršově ulici). Starousedlíci říkají tomu domu stále ,,stará pošta". Před uvedeným datem doručovala se v Bílovicích pošta dvakrát denně z poštovního úřadu v Husovicích.
- V okolí Bílovic byly vyznačeny první turistické cesty. Dnešní cesty se drží zhruba těchto prvních tras. (Do Křtin a na Vranov). Turistické značky byly tehdy podstatně větší a měly černé orámování. Východiště cest bylo v místě, kde je dnes autobusová zastávka u nádraží.
- Dosud blátivá cesta, která vedla z návsi kolem tehdy jednopatrové školy ke ,,starému nádraží" (budova stávala v místě dnešního nástupiště směr Blansko), byla zpevněna. Kolem ní vyrostla postupně celá nová ulice. Říkalo se jí Školní, později Komenského.
- V Bílovicích bylo již tehdy rozvinuté včelařství. Tento rok byl na snůžku medu zvláště bohatý. Jen ve mlýně jej vytěžili sedm metráků.
- Na konci roku (1. 12.) byla dosavadní četnická stanice - prozatimní, která fungovala hlavně v letních měsících, přeměněna na stálou a kromě velitele v ní byl jeden další četník. Její služba byla v domě, kde nyní sídlí obecní policie.

... před sedmdesáti pěti lety - 1929

- Starostou obce byl Anděloslav Olejníček, středoškolský profesor. Ani nejkrutější zima, zaznamenaná v historii obce (psali jsme o ní v minulém roce na tomto místě i s jinými údaji k roku 1929) neodradila občany od dalšího stavebního ruchu. Počet domů překročil 400 a byly prováděny četné přestavby a přístavby. V nich žilo trvale přes 2000 obyvatel. Rodiny byly tehdy početnější než dnes. Jen menšina z nich pracovala v zemědělství a tak většina obyvatel musela za zaměstnáním dojíždět. V tomto roce se i v Bílovicích začaly projevovat důsledky světové hospodářské krize - především nezaměstnaností.
- Vydání obce v té době byla 170 424 Kč - příjmy jen 107 822 Kč. Rozdíl se vyrovnával přirážkou k místním daním, které se musely zvýšit na 180%.
- 4. července se přehnala obcí veliká vichřice spojená s průtrží mračen a velkým přívalovým deštěm s krupobitím. Způsobila velké škody zejména místním zemědělcům na ještě nesklizené úrodě. K evidování těchto přírodních katastrof a povodní byla zřízena u sokolovny na Svitavě trvalá limigrafická (vodočetná) stanice. O její zřízení žádalo hydrografické oddělení v Brně již od roku 1924.
- František Jelínek ke svému domu v ulici Svatopluka Čecha přistavěl přízemní dílnu s dvanácti pracovními místy. V ní vyrobili první série elektrických vrtaček vlastní konstrukce.
- V dubnu se práce na dlouho požadovaném silničním spojení se sousedním Adamovem (dosud jen železnice a stará ,,knížecí cesta" z 19. století) přesunuly z projekčních kanceláří do terénu. V říjnu byl proto přestavěn železniční most, aby pod ním mohly projíždět i větší a vyšší vozidla.

- V Sokole byl ustaven kinoodbor, který začal pravidelně promítat filmy. Bylo to první kino v širokém okolí a tak se stávalo vyhledávaným místem pro dostaveníčka mladých párů. Prvním kinooperátorem byl František Mrkos. K vystavení úředního osvědčení k této funkci se musel podrobit přísným zkouškám.

... před padesáti lety - 1954

- V květnu 1954 byla novinkou přímá volba členů národních výborů v jednomandátových obvodech a to do národních výborů všech stupňů - krajských (KNV), okresních (ONV) i místních (MNV). To znamená, že Bílovice byly rozděleny na 26 nestejně velkých obvodů a v každém byl navržen jeden kandidát Národní fronty (NF). Z toho 10 kandidátů navrhla Komunistická strana Československa (KSČ) a zbývajících 16 bylo ze společenských organizací, protože další politické strany v Bílovicích v té době nepracovaly. V těchto volbách přišlo k urnám 1850 voličů z 1877 oprávněných a jednotliví kandidáti dostali 68-100% hlasů. Do čela obce byli postaveni: předseda MNV Ing. František Loula, náměstek předsedy MNV Antonín Kotol a tajemník MNV Jan Olejníček.
- Byly odhaleny dvě pamětní desky. V květnu na domě č. 317 protifašistickému bojovníkovi Františku Kratinovi, který byl umučen v německém koncentračním táboře. Po něm byla i přejmenována ulice na Kratinovu. Pamětní deska S. K. Neumannovi na domě č. 3 v Husově ulici, která označovala jeden z několika domů, který byl jeho bydlištěm v době bílovického pobytu.
- Na bílovických polích hospodařili jak soukromí rolníci, tak jednotné zemědělské družstvo (JZD) III. typu, které budovalo nevelký kravín (21 kusů skotu, z toho 10 krav) a vepřín (36 prasat). Na Polance postavilo drůbežárnu pro 204 slepic. U hřbitova mělo mlátičku se stodolovým přístřeškem a úspěšně pěstovalo také cukrovku.
- Bílovický mlýn byl jedním z nejmodernějších v celém státě. Jako první měl instalována skleněná potrubí pro vnitrozávodovou dopravu mouky. Pracovalo v něm v nepřetržitém provozu 24 zaměstnanců a ředitelovál jim Karel Nosek. Za 24 hodin zpracovali sedm vagonů pšenice.
- DRUKOVU šéfoval stále ještě jeho zakladatel Ing. František Jelínek. Ve dvou provozovnách (v ulici Svatopluka Čecha a Husově ulici) pracovalo 42 zaměstnanců na výrobě elektrických brusek a vrtaček. Jako novinka byla zavedena výroba pneumatických utahováků.
- UP závody na Havlíčkově ulici měly 45 zaměstnanců, kteří v tisícových sériích vyráběli nábytek pro armádu, šatníky, ložnice, noční stolky. Závod řídil Jan Tomáš.
- Kamenoprůmysl měl rovněž 45 zaměstnanců, které řídil Karel Dušek. Zpracovával kámen pro pomníky, oltáře, pultové a rozvodové desky.
- V uvedeném roce se poněkud změnil i vzhled Bílovic, přestože se nestavěly žádné nové domy. Byla vydlážděna část Husovy ulice a hlavně pod vedením Zdeňka Srby byla budována kamenná opěrná zeď kolem hřiště za sokolovnou a pod tribunami tamtéž. Prosté venkovské cvičiště se těmito úpravami rozšířilo, dostalo atletickou běžeckou dráhu a začalo se mu hrdě říkat stadión. Pro maminky s malými dětmi vzniklo dětské hřiště v Palackého údolí za dnešní mysliveckou klubovnou. (Roční přírůstek dětí v Bílovicích - 22 - byl vyrovnaný s úmrtími spoluobčanů - 23).

- Společenský život byl obohacen vznikem Svazu pro spolupráci s armádou - SVAZARM. Mládež se v této organizaci zabývala leteckým modelářstvím (vedl Mirek Moučka), střeleckými a brannými sporty. V čele organizace byli Oldřich Bednařík a Antonín Dvořák.
- Poválečné konfiskáty budov byly ze správy okresního komunálního podniku převedeny do správy obce. V budově dnešního obecního úřadu byla zřízena zasedací a obřadní síň, když stanice Veřejné bezpečnosti byla z Bílovic přeložena do Brna.

PAMÁTCE DIPL. TECHNIKA MIROSLAVA MUSILA, PAMĚTNÍKA RÁJECKÉHO NACISMU

Když pan Miroslav Musil předával článek o prohře Salmů v kauze pamětní desky v Doubravici, netušili jsme, že to bude jeho poslední příspěvek. Že již neuvidím jeho laskavou tvář, vždy ochotnou naslouchat a pomoci. V listopadu 2003 byl připraven svědčit ve prospěch bílovického občana u Krajského soudu proti nacistům, v březnu napsal článek, koncem dubna 2004 pan Musil odešel navždy ...

Dipl. technik Miroslav Musil se narodil v Rájci 26. 12. 1925. Ztrávil tu celý život, bydlel v domě svých rodičů. Rodiče byli věřící katolíci, Miroslav Musil se dopracoval svými životními zkušenostmi k levicovému postoji, který pak důsledně zastával po celý život. Již od mládí se věnoval sportu, nejdříve jako člen místního Sokola, později jako člen Českého atletického klubu ve Spešově. Za protektorátu mladí členové klubu achraňovali majetek Sokola. Po zákazu Sokola se seskupili v ČAKS. Přitom se nedobrovolně seznámili s rájeckým nacismem, kterému všechny nové spolky podléhaly, zejména s nacistickým pohlavárem, společníkem Salma a vrchním účetním Salmova velkostatku Tugemannem. Vzpomínky na válečného zločince Tugemanna byly strašlivé. Pamatoval rovněž zátah na doubravické Sokoly, který inicioval Tugemann, a který skončil odvlečením mého strýce Sokola Štěrbáčka do Osvětimi. Byl o tom zpraven funkcionářem Kuratoria, kterému podléhal ČAKS. Naštěstí Miroslav Musil vše vlastnoručně zapsal v úředně ověřeném svědectví. Nalezl soubor fotografií Schoellerovy svatby, dokazující vysoká vyznamenání nacisty a ustašovce, manžela Idy Salmové-Schoellerové a účast zločince Tugemanna na svatbě. Miroslav Musil po válce působil u letectva, pak jako odborník v Metře Blansko, kde byl též vedoucím Marilis Salmové, než podnik opustila. V Rajci-Jestřebí dlouhá léta aktivně pracoval jako předseda MNV. Pro svou obětavost a přístup k lidem byl ctěn a vážen. Do poslední chvíle protestoval a psal v tisku jako kompetentní svědek proti nacistické restituci v Rájci. Dožil se ještě vítězství práva u Nejvyššího správního soudu, který zamítl rájeckému knížeti čs. občanství, a prohry Salmů v boji o pamětní desku v Doubravici, jejíhož odhalení se zúčastnil. Občané Rájce na něj jistě budou vzpomínat v dobrém. Čest památce českého vlastence!

Dr. Jiří Jaroš (Nickelli)

SALMOVÉ PROHRÁLI BOJO PAMĚTNÍ DESKU V DOUBRAVICI — OBČAN BÍLOVIC OSVOBOZEN

Loňský 8. květen 2003 se zapsal do historie obce Doubravice nad Svitavou na Blanensku dramatickým odhalením pamětní desky legionáři Janu Holíkovi a odbojáři Sokolu Aloisi Štěrbáčkovi. Desku odhalil za účasti zástupců Sokolské župy krále Jiřího z Boskovic, Českého svazu bojovníků za svobodu a představitelů obce pozůstalý po dědečkovi legionáři a strýci náčelníku Sokola Dr. Jiří Jaroš, člen ČSBS spolu s rodinou Holíkových. Pamětní deska ruského legionáře, stejně jako člena odbojové skupiny Jindra Obrany národa, by patrně nevzbudila takový halas, kdyby neobsahovala dovětek, že Alois Štěrbáček byl odvlečen do Osvětimi společníkem knížete salma rájeckým nacistou Tugemannem. Dovětek rozčílil právníka Salmů JUDr. Nevřelu natolik, že ještě během odhalení desky vzkazoval přes Českou televizi výhružky žalobou a trestním oznámením na historika Jaroše (Nickelliho), na obec a na majitele domu. Odhalení desky napadl v místním tisku a označil je proslulým hulvátským způsobem za ,,sprosťárnu"(!). Přitom historik dr. Jaroš předložil médiím na místě kopii úředně ověřené archiválie Moravského zemského archivu, kde byl zapsán rájecký šlechtic společně s Tugemannem a dalšími nacisty z Rájce ve fašistickém spolku válečníků - Reichskriegerbundu - pod přímou péčí NSDAP. O pamětní desku nastal mezi rodinou Salmů a rodinou Jarošů a Holíků litý boj. Média rozpoutala kampaň (TV, MF Dnes, Boskovicko aj.), kde se zpochybňoval společník Salma. ČSBS reagoval veřejným prohlášením o nezpochybnitelnosti zápisu na desce, jiní zas vyslovovali pochyby o systému pamětních desek u nás a o hodnověrnosti údajů na epigrafických památkách. Následovaly výzvy Salmů odstranit tzv. závadný text. Vše korunovala žaloba u Krajského soudu v Brně na text ,,společníkem Salma". **První případ ve státě od roku 1945, kdy potomci nacistické šlechty žalovali pozůstalého po obětech gestapa a Osvětim!** Na obhajobu historika Jaroše se postavili dva právníci - JUDr. Miroslav Tyrner a JUDr. Alois Skoupý za ČSBS. Bylo shromážděno množství dokladů a svědectví žijících osob o společnictví Tugemanna s rájeckým šlechticem. Mezitím došlo k řadě anonymních útoků na rodinu Jarošovu v Bílovicích a též k výhružce dr. Jarošovi ,,Svině benešisto, tebe zabijem, desku rozbijem", zaslanou z Rájce. Tyto útoky přiměly historika k novému razantnímu řešení - desku s textem o společníku umístil do interiéru domu, na fasádu umístil desku s textem, že odbojář Štěrbáček byl odvlečen do Osvětimi zapsaným kriegerkamaradem Salma Tugemannem. Nový text je přesnou citací dochované archiválie, přitom je mnohem tvrdší (neutrální ,,společník" nahrazen ,,kriegerkamaradem" - citací nacistické reálie). Bylo příznačné, že mediální vyzývatel dr. Nevřela nakonec případ přenechal jiné právníčce. Salmovy dcery žádaly předběžná opatření u Krajského soudu v Brně i u Vrchního soudu v Olomouci, byla však zamítnuta. Mezitím proběhlo řízení Nejvyššího správního soudu v Brně. Jeho rozsudek potvrdil předchozí zamítnutí občanství knížete Salma, mj. právě i z důvodů prokázaného členství v nacistických složkách, které dokazuje i citovaná listina předkládaná historikem. Nato byl soud s historikem, který se měl k jednání dostavit přímo z bohunické nemocnice, odložen na neurčito. V březnu 2004 se Salmové znovu obrátili na rodinu s výzvami k odstranění nového textu. Po odpovědi, že historik nevyhoví, neboť smyslem desky je označit mj. ,,nelichotivé spojení pana Salma s panem Tugemannem", citované z listiny NSDAP, pak Salmovy dcery žalobu na pamětní desku stáhly. Doslova skandální skuteč-

ností v tomto případě bylo, že první žalobkyní byla paní Ida Schoeller, manželka vyznamenaného nacisty, registrovaná v nacistické organizaci Deutsche Arbeitsfront - NSDAP, v jiné listině, pod č. 32995. Tato registrovaná dosáhla za pomoci přímluvných dopisů vysokého úředníka ČR pana Bratinky českého občanství, přístupu k registraci a následně i k žalobě historika. Dnes se vše přešetřuje. Celý případ je frapantním příkladem pronásledování těch, kdo poukazují na nacistickou minulost protěžovaných restituentů, i za cenu hanobení pozůstalých po obětech nacismu (legionář zahynul výslechy gestapa) a Osvětimi. Případ má jasné rysy porušování lidských a občanských práv (čl. 15 a 17). Nesvědčí o dobré situaci České republiky v oblasti občanských vztahů před vstupem do unie. Pronásledovat nemocného invalidního občana za prokázanou pravdu je hyenismus hodný pohrobků nacismu.

Dipl. technik Miroslav Musil, Rájec-Jestřebí

NACISMUS ŽALOVAL - NACISMUS PROHRÁL
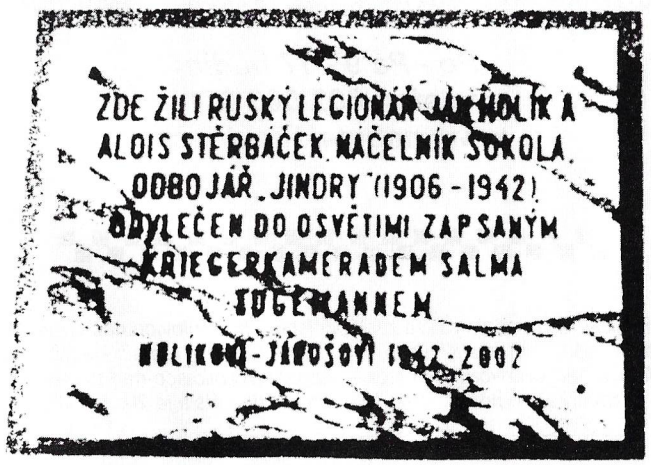
PhDr. Jiří Jaroš Nickelli, člen Historicko dokumentační komise Českého svazu bojovníků za svobodu Boskovice - Blansko
dovoluje si oznámit sestrám, bratřím Československé obce sokolské,
Českého svazu bojovníků za svobodu,
Československé obce legionářské, občanům příznivcům:
žaloba na pamětní desku jeho příbuzných
legionáře a odbojáře v Doubravici nad Svitavou,
obětí gestapa a Osvětimi,
u Krajského soudu v Brně čj. 24 C41/2002, paní Idy Schoeller,
rozené Salm-Reifferscheidt,
registrované členky DAF-NSDAP č. 32995, etc., byla vzata zpět.
,,PRAVDA VÍTĚZÍ"